ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου **1932** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **104**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 5353. Περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων. (Ἀναδημοσίευσις). ... 1

Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1923 Διατάγματος «περὶ Κανονισμοῦ Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων Μυτιλήνης». ... 2

Περὶ καθορισμοῦ ἐνοριῶν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Συσανίου, Σιατίστης. ... 3

Περὶ ἀποτελέσεως τοῦ συνοικισμοῦ Διαμαντέϊκα—Ἀγρινίου ἰδίας ἐνορίας. ... 4

Περὶ ἀποτελέσεως ἰδίας ἐνορίας τοῦ Συνοικισμοῦ Καμαροῦλα-Ἀγρινίου. ... 5

Περὶ συγχωνεύσεως μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας. 6

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων.

Νόμος 5353

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἐπιβολὴ τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται φόρος κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ σφαζομένων ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐσφαγμένων ζώων, καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν κυρίων ἢ κατόχων αὐτῶν ὁριζόμενος ὡς ἑξῆς:

α') Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων δραχ. δέκα (10).

β') Ἐπὶ τῶν βοῶν, ἀγελάδων καὶ βουβάλων δραχμαὶ τεσσαράκοντα (40).

γ') Ἐπὶ τῶν χοίρων δραχμαὶ τριάκοντα (30).

2. Τὰ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καθοριζόμενα ποσὰ φόρου δὲν προσαυξάνονται κατὰ τὰ ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου κλπ. πρόσθετα ποσοστὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2749, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3312, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927 «περὶ προσωρινῆς ἰσχύος οἰκονομικῶν τινων μέτρων».

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιβαλλόμενος φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως εἰς χρῆμα κατὰ περιφέρειαν τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΔΝΖ' τοῦ 1912 «περὶ συστάσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ὑφισταμένων Δήμων.

2. Ἐν ταῖς Νέαις Χώραις καὶ λοιπαῖς περιοχαῖς, ἔνθα δὲν ὑφίσταντο Δῆμοι, ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται κατὰ Κοινότητα, τὰ δὲ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζόμενα διὰ τοὺς τέως Δήμους ἰσχύουσιν ὁμοίως διὰ τὰς Κοινότητας ταύτας.

3. Ἐν οἷς Δήμοις ὑπάρχει ἀμφισβήτησις τῶν ὁρίων τῶν ἐπιτρέπεται, προηγουμένη ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ἑνωτικὴ τῶν Δήμων τούτων ἐνοικίασις.

4. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ κατὰ μικροτέρας τῶν τέως Δήμων περιφερείας, ὡς καὶ ἡ ἑνωτικὴ κατ' Ἐπαρχίαν ἢ περιφέρειαν Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἐνοικίασις.

5. Ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐνοικιάσεις ἢ ἡ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου βεβαίωσις τοῦ φόρου ἐνεργοῦνται δι' ἐτησίαν χρονικὴν περίοδον συμπίπτουσαν πρὸς τὸ οἰκονομικὸν ἔτος.

Διαδικασία βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ἐν τοῖς κατὰ τόπους δημοτικοῖς ἢ κοινοτικοῖς σφαγείοις ἢ καὶ ἐν ἄλλοις τόποις πρὸς τοῦτο ὡρισμένοις, κατὰ τὴν σφαγὴν μὲν τῶν ζώων ὅταν ταῦτα πρόκειται νὰ καταναλωθῶσιν ἐν ᾧ Δήμῳ ἐσφάγησαν, ἐν τῷ τόπῳ δὲ τῆς καταναλώσεως ἂν τὰ ζῶα σφάζωνται πρὸς μεταφορὰν ἢ κατανάλωσιν εἰς ἄλλον Δῆμον, ἢ ἂν εἰσάγωνται ἐσφαγμένα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται σφαγὴ ζώων πρὶν ἢ καταβληθῇ ὁ φόρος εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ εἰς τὸ Δημόσιον, ἐφ' ὅσον ὁ φόρος βεβαιοῦται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ζώων σφαζομένων πρὸς μεταφορὰν ἢ κατανάλωσιν εἰς ἄλλον Δῆμον, ἢ ἐφ' ὃν ὁ ἁρμόδιος πρὸς εἴσπραξιν τοῦ φόρου δὲν διαμένῃ ἐν τῇ πόλει, κωμοπόλει ἢ χωρίῳ ἔνθα γίνεται ἡ σφαγή.

Ἄρθρον 5.

Ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι ταῖς ἐχούσαις πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 2000 κατοίκων κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον ἀπογραφὴν ἡ σφαγὴ τῶν ζώων γίνεται εἰς τὰ μέρη τὰ ἐπὶ τούτῳ καθορισθέντα ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ κατ' οἶκον ἢ εἰς ἄλλα μέρη, πλὴν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καθορισθέντων, σφαγὴ ζώων ἀπαγορεύεται ἐπὶ ταῖς ποιναῖς τοῦ ἄρθρου 11.

Ἐπιτρέπεται, κατὰ τὴν προτεραίαν τοῦ Πάσχα, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ τὰς ἑπομένας αὐτῷ δύο ἡμέρας, ἡ κατ' οἶκον σφαγὴ ἀμνῶν καὶ ἐριφίων ἐπὶ τῇ προηγουμένῃ πληρωμῇ τοῦ φόρου.

Προκειμένου περὶ τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 2000 κατοίκων, δύναται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, νὰ ὁρισθῇ ἐξαιρετικῶς ἡ προσωρινὴ καταβολὴ τοῦ φόρου κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν ζώντων σφαγίων,

(1) Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 97 (Τεῦχος Α') τῆς 30 Μαρτίου ε. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

διαρκούσης τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἐπιστρεφομένου τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μὴ καταναλωθέντων σφαγίων, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 6.

Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου:

α) Τὰ σφαζόμενα πρὸς μόνην τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ δέρματος ζῶα ὡς καὶ οἱ ἀμνοὶ καὶ τὰ ἐρίφια τὰ ἔχοντα ἡλικίαν ἐλάσσονα τοῦ μηνὸς καὶ χρησιμοποιούμενα μόνον πρὸς βρῶσιν τῶν κυρίων ἢ κατόχων αὐτῶν.

β) Ἐκ τῶν οἰκοσίτων ζώων, εἷς χοῖρος, εἷς ἀμνὸς καὶ ἓν ἐρίφιον.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ἰσχύουσαι ἑκάστοτε διατάξεις ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ τῆς ἐν γένει διαδικασίας βεβαιώσεως, ἐνοικιάσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου, ἰδίᾳ δὲ προκειμένου:

α) Περὶ τῆς ἐκδόσεως διπλοτύπων καταβληθέντος ἢ καταβλητέου φόρου.

β) Περὶ διατυπώσεως ἀντιρρήσεων ἢ ἀρνήσεως τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου.

γ) Περὶ ἐκδόσεως καὶ κοινοποιήσεως ἀποσπασμάτων διπλοτύπων φορολογίας πρὸς τοὺς οὕτως ἀρνουμένους ἢ ἔχοντας ἀντιρρήσεις, τῆς προθεσμίας πρὸς κοινοποίησιν τῶν ἀποσπασμάτων τούτων ἀρχομένης, προκειμένου μὲν περὶ ἐπιτοπίως καταναλισκομένων ζώων, ἀπὸ τῆς σφαγῆς, προκειμένου δὲ περὶ τῶν μεταφερομένων ἐσφαγμένων ἀπὸ τῆς εἰς τὸν δῆμον τῆς κ ατανα λώσεως ἀφίξεώς των. Διὰ τὰς μὴ γενομένας ἢ τὰς ἀτάκτως γενομένας πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ κοινοποιήσεις, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου.

δ) Περὶ τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἀποσπασμάτων τούτων καὶ τῆς διαδικασίας ἐκδικάσεως αὐτῶν.

ε) Περὶ ἐκτελέσεως τῶν στελεχῶν τῶν κοινοποιηθέντων ἀποσπασμάτων διπλοτύπων φορολογίας.

στ΄) Περὶ διεξαγωγῆς δημοπρασιῶν ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου.

ζ΄) Περὶ διορισμοῦ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ γνωστοποιήσεως αὐτῶν.

η΄) Περὶ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

θ΄) Περὶ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, ὡς καὶ πρὸς λῆψιν οἱουδήποτε μέτρου πρὸς ἀσφάλειαν τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐνοικίου.

ι΄) Περὶ διορισμοῦ ἐπιστατῶν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ ἐν περιπτώσει βεβαιώσεως τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ περὶ καθορισμοῦ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ λογοδοσίας τῶν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις προσλαμβανομένων ἐπιστατῶν.

ια΄) Περὶ τῆς εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἀποστολῆς τῶν στελεχῶν τῶν διπλοτύπων φορολογίας.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἐνοίκιον πληρώνεται εἰς ἓξ ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη μέχρι τέλους Ἀπριλίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας, αἱ δὲ λοιπαὶ μέχρι τέλους τῶν ἑπομένων μηνῶν Μαΐου, Ἰουνίου, Ὀκτωβρίου, Δεκεμβρίου καὶ Φεβρουαρίου ἀντιστοίχως.

Ἡ κατὰ τὴν δημοπρασίαν καταβαλλομένη χρηματικὴ ἐγγύησις συμψηφίζεται εἰς τὴν τελευταίαν δόσιν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ἐνοικιαστὴς οὐδεμίαν δικαιοῦται νὰ προβάλῃ ἀξίωσιν πρὸς κουφισμὸν τοῦ ἐνοικίου, ἢ ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ Δημοσίου δι' οἱανδήποτε αἰτίαν.

Ἄρθρον 10.

Αἱ Δημοτικαὶ ἢ Κοινοτικαί, αἱ Ἀστυνομικαὶ καὶ Λιμενικαὶ Ἀρχαί, οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμάρχαι καὶ πᾶς ἐν γένει ἐνεργῶν μεταφορὰν ζώων ὑποβαλλομένων εἰς τὸν φόρον ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι πᾶσαν συνδρομὴν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ τὰ ὄργανα βεβαιώσεως ἢ εἰσπράξεως, ὑποκείμενοι ἄλλως εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου.

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

1. Οἱ παρὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 ἐνεργοῦντες σφαγὴν ζώων εἰσάγονται συνεπείᾳ καταγγελίας δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου ἢ καὶ ἰδιώτου ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ κατοικία τοῦ μηνυομένου, διὰ τοῦ ἁρμοδίου δημοσίου κατηγόρου, τιμωροῦνται δὲ μὲ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου βεβαιουμένου καὶ εἰσπραττομένου σὺν τῷ προστίμῳ.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο εἰσπραττόμενον εἰσάγεται ὁλόκληρον διὰ γραμματίου παραλαβῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον.

2. Ἀπαλλάσσονται πάσης ποινῆς ὅσοι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σφαγῆς καὶ ἐὰν ἐγένετο καταγγελία ἢ πρὸ πάσης καταγγελίας καὶ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σφαγῆς, ἤθελον αὐθορμήτως δηλώσει πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὴν γενομένην ἄνευ πληρωμῆς φόρου σφαγὴν καὶ ἤθελον καταβάλει τοῦτον.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον διάταξις, περὶ ἀπαλλαγῆς, ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἑξῆς μόνον περιπτώσεις. 1) Ὅταν ὁ μὴ καταβαλὼν τὸν φόρον ἐπὶ τῇ δηλώσει ὅτι πρόκειται νὰ μεταφέρῃ καὶ καταναλώσῃ τὸ σφαγὲν ζῷον εἰς ἕτερον Δῆμον ἢ Κοινότητα καταναλώσεν αὐτὸ ἐν ᾧ Δήμῳ ἢ Κοινότητι ἐσφάγη 2) Ὅταν δὲν κατεβλήθη πρὸ τῆς σφαγῆς ὁ φόρος ἕνεκα τῆς τοῦ ἁρμοδίου πρὸς εἴσπραξιν ἀπουσίας ἐκ τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου ἔνθα ἐγένετο ἡ σφαγὴ καὶ 3) Ὅταν ἡ ἄνευ καταβολῆς τοῦ φόρου σφαγὴ ἐγένετο εἰς μὴ καθωρισμένα πρὸς σφαγὴν μέρη ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἁρμοδίου πρὸς εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 12.

Εἰς περίπτωσιν ἔνθα :

α) Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ αἱ ἐν ἄρθρῳ 10 διαλαμβανόμεναι Ἀρχαὶ καὶ πρόσωπα, ἤθελον ὑποπέσει εἰς παράβασιν ἢ παράλειψιν τῶν διὰ τοῦ πρόντος νόμου ἢ διὰ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων.

β) Ὁ ἐνοικιαστὴς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἤθελον παραλείψει ἐντελῶς τὴν εἰς τὸ διπλότυπον ἐγγραφὴν τοῦ φόρου ἢ ἐγγράψῃ ἐν αὐτῷ ποσὸν μεγαλείτερον ἢ μικρότερον τοῦ ἐπακριβῶς ἀνήκοντος φόρου.

γ) Ἤθελε διαπιστωθῇ οἱαδήποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου.

δ) Ἐνοικιαστὴς ἢ ἐγγυητὴς ἤθελεν ἐκποιήσει ἢ ὑποθηκεύσει πρὸς τρίτους πρὸ τῆς κατακυρώσεως ἢ μετ' αὐτὴν τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου προσενεχθέντα κτήματα.

ε) Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἤθελεν ἀποστείλει εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὰ στελέχη ὧν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντων διπλοτύπων φορολογίας.

στ) Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 1 περίπτωσις ι΄ προσωρινοὶ καὶ ὁριστικοὶ ἐπιστάται ἤθελον προβῆ εἰς ἐπὶ ἐλάττων βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ ζημίᾳ εἴτε τοῦ Δημοσίου εἴτε τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐπιβάλλονται αἱ ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς νομοθεσίας, περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις προβλεπόμεναι διὰ τὰς ἀντιστοίχους παραβάσεις ἢ παραλείψεις ποιναί, ἢ πρόστιμα, ἀκολουθουμένης τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων αὐτῆς προβλεπομένης διαδικασίας.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου

ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1932.

2. Ἀπὸ τοῦ Οἰκον. ἔτους 1932—33 καταργοῦνται :

α') Ἡ κατὰ τὸ νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 24 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων ὑφισταμένη φορολογία αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων.

β) Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 319—335 συμπεριλαμβανομένου καὶ 375 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινωτικῆς νομοθεσίας ὑφισταμένη φορολογία τῶν σφαζομένων ζώων.

γ) Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

3. Αἱ μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1932 γεννηθεῖσαι ὑποθέσεις τῆς φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων καὶ τῆς καταργουμένης φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων ἐξακολουθοῦσι νὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν καταργουμένων νόμων.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρόσθετος φόρος ἴσος πρὸς τὰ 4)5 τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένου, βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος μετὰ τοῦ δημοσίου τοιούτου.

2. Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου τούτου τὰ 3)5 ἀποδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους καὶ κοινότητας, διανεμόμενα μεταξὺ αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν αὐτοῖς καταναλώσεως σφαγίων, τὸ δὲ ἕτερον 1)5 ἀποδίδεται εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας ἐκείνας εἰς ἃς ἀπεδίδετο δημοτικὸς φόρος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 24 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων» λαμβανομένου ὑπ' ὄψει διὰ τὴν μεταξύ των διανομὴν τοῦ μέσου ὅρου τοῦ δοθέντος αὐτοῖς ποσοστοῦ κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1929—1930—1931.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ δημοτικοῦ φόρου παρὰ τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ ἡ διανομὴ τούτου εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἐνεργεῖται κατὰ τὰ, διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἐκδιδομένων, ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 15.

Οἱ ἐπὶ τοῦ καταργουμένου φόρου αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων ἐπιβληθέντες διὰ διαφόρων Νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων πρόσθετοι εἰδικοὶ φόροι ἐπιβάλλονται καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ ἐπὶ τοῖς μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ ποσοστοῖς ἐπὶ τοῦ νέου δημοσίου φόρου σφαζομένων ζώων, πλὴν τοῦ ὑπὲρ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐπιβαλλομένου τοιούτου, ὅστις δύναται νὰ ὁρισθῇ μέχρι 50 λεπτῶν κατὰ σφάγιον.

Ἄρθρον 16.

Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ κανονίζωνται α) ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῶν δημοπρασιῶν β) ὁ διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἁρμόδιος Οἰκον. Ἔφορος εἰς περιφερείας, ἔνθα ἐδρεύουσι πλείονες καὶ γ') πᾶσα λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1928 Διατάγματος «περὶ Κανονισμοῦ Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων Μυτιλήνης».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3417 (1927), τὸ ἄρθρον 28 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1928 Πρ. Διατάγματος «περὶ Κανονισμοῦ Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων Μυτιλήνης» καὶ τὴν ἀπὸ 19 Μαρτίου 1932, πρότασιν τῶν ὑπαρχόντων μελῶν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Μυτιλήνης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1928 Πρ. Διατάγματος «περὶ Κανονισμοῦ Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων Μυτιλήνης» τροποποιεῖται, ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸ Ἀδελφᾶτον, προεδρευόμενον πάντοτε ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Μιτυλήνης μετέχουσιν, ὡς μέλη πάντες οἱ καταβάλλοντες ἐτησίαν συνδρομὴν εἰς τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα Μιτυλήνης ἐκ δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα (250) Τὸ τυχόν, ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους συμψηφίζονται πρὸς τὰς συνδρομὰς τῶν ἑπομένων ἐτῶν. Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συνδρομῆς καθορίζεται, ἑκάστοτε, δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐφορείας, λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 3)4 τῶν ὑπαρχόντων μελῶν, ἐν οἱδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται νὰ ἦ κατώτερον τοῦ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένου ποσοῦ τῶν 250 δραχμῶν, ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὰ 2)3 τῆς τιμῆς τῆς χρυσῆς Ἀγγλικῆς λίρας.

Ἐκλογεῖς θεωροῦνται οἱ καταβάλλοντες τὴν συνδρομήν των, τοῦ τελευταίου ἔτους ἐκ δραχμῶν 250, ἐκλέξιμοι δὲ οἱ διατελέσαντες ἐπὶ τέσσαρα ἔτη μέλη τοῦ ἀδελφάτου καὶ καταβάλλοντες, ἑκάστοτε, τὰς ἐτησίας συνδρομὰς αὐτῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

(3)

Περὶ καθορισμοῦ ἐνοριῶν τῆ Ι. Μητροπόλει Σισανίου καὶ Σιατίστης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ Ν. Διατάγματος τοῦ 1923 «περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 10, 21 καὶ 121 τοῦ Διατάγματος τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν ναῶν κλπ. ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 γνωμοδότησιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Σισανίου καὶ Σιατίστης, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ι. Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης ἐνορίαι τῶν πόλεων καὶ χωρίων καθορίζονται ὡς ἀκολούθως.

1) Εἰς Ἄνω Σιάτισταν ἡ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (Μητροπολιτικὸς), 2) εἰς Κάτω Σιάτισταν ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 3) εἰς γαλατηνὴν ἡ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, 4) εἰς Ἐράτυραν ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, 5) εἰς Νάματα ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 6) εἰς Σισάνιον ἡ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, 7) εἰς Πελεκᾶ-

νον ἡ τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 8) Δρυόβουνον ἡ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, 9) εἰς Καλονέρι ἡ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, 10) εἰς Μικρόκαστρον-Μεσοπόταμον ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 11) εἰς Παληοῦρι ἡ τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 12) εἰς Χελιδόνι ἡ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, 13) εἰς Πολύλακκον ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 14) εἰς Τραπεζίτσαν-Πανάρετη ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, 15) εἰς Ἀξιόκαστρον ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, 16) εἰς Πυλωρὴν ἡ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, 17) εἰς Πεπονιὰν ἡ τοῦ Ταξιάρχου, 18) εἰς Περιστέραν ἡ τοῦ Ταξιάρχου, 19) εἰς Νεάπολιν ἡ τῆς Ἁγίας Τριάδος, 20) εἰς Λουκόμι ἡ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, 21) εἰς Κλῆμα-Παρόχθιον ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 22) εἰς Τσακνοχῶρι ἡ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, 23) εἰς Φυτώκην-Ἀρόκαστρον ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 24) εἰς Τσοτύλιον-Νέα Σπάρτη ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, 25) εἰς Ὁμαλὴν Γλυκοκερασιὰν ἡ τῶν Ταξιαρχῶν, 26) εἰς Ἁγίασμα-Ἅγ. Θεόδωροι καὶ Ἁγία Παρασκευὴ ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, 27) εἰς Τριάδα ἡ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, 28) εἰς Ἀνθοῦσαν ἡ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, 29) εἰς Κοιλάδι-Ἀχλαδιὰν ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, 30) εἰς Λεύκην ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 31) εἰς Λικνάδες ἡ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, 32) εἰς Διχείμαρρον ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, 33) εἰς Σταυροδρόμι ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, 34) εἰς Λευκάδι ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, 35) εἰς Βροντὴν ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 36) εἰς Λευκοθέαν ἡ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, 37) εἰς Ἀναργύρους ἡ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, 38) εἰς Ἀσπρούλαν ἡ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, 39) εἰς Κρυονέρι ἡ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, 40) εἰς Στέρναν ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 41) εἰς Χορηγὸν ἡ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, 42) εἰς Βελανιδιὰν ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 33) εἰς Χειμερινὸν ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 44) εἰς Μολόχαν ἡ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, 45) εἰς Πλατανιὰν ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 46) εἰς Σήμαντρον ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, 47) εἰς Ἀηδονοχῶρι-Καλλιστράτι ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 48) εἰς Μόλαση-Καλονέρι (Ρεσούλια) ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 49) εἰς Σκαλοχῶρι ἡ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, 50) εἰς Νόστιμον ἡ τῆς Ἁγίας Τριάδος, 51) εἰς Ἀνθηρὸν ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 52) εἰς Μεσολόγγιον ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 53) εἰς Πλακίδα ἡ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 54) εἰς Σπήλιον-Κερασιῶνα ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 55) εἰς Ἀηλιὰ ἡ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, 56) εἰς Δαμασκηνιὰν ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 57) εἰς Κλεισόρειαν ἡ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, 38) εἰς Δραγασιὰν ἡ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, 59) εἰς Ζώνην ἡ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, 60) εἰς Πολυκόστανον ἡ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, 61) εἰς Δάφνην ἡ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, 62) εἰς Ἁγίους Ἀναργύρους ἡ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, 63) εἰς Αὐγερινὸν ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 64) εἰς Βυθὸν ἡ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, 65) εἰς Πεντάλοφον ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, 66) εἰς Δίλοφον ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 67) εἰς Δοτσικὸν ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, 68) εἰς Ἁγία Σωτῆρα ἡ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, 69) εἰς Μόρφην ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 70) εἰς Χρυσαυγὴν ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 71) εἰς Κορυφὴν ἡ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, 72) εἰς Μπουχωρίνη ἡ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, 73) εἰς Κριμήνιον ἡ τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου, 74) εἰς Ροδοχῶρι ἡ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, 75) εἰς Λούβρην ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 76) εἰς Βογατσικὸν ἡ τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

(4)

Περὶ ἀποτελέσεως τοῦ Συνοικισμοῦ Διαμαντέϊκα—Ἀγρινίου ἰδίας ἐνορίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ Ν. Διατάγματος τοῦ 1923 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 21 τοῦ Διατάγματος τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν ναῶν κλπ. ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 278 γνωμοδότησιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ὁ συνοικισμὸς Διαμαντέϊκα-Ἀγρινίου ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ Ναὸν ἐνοριακὸν τὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

(5)

Περὶ ἀποτελέσεως ἰδίας ἐνορίας τοῦ Συνοικισμοῦ Καμαροῦλα—Ἀγρινίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ Ν. Διατάγματος τοῦ 1923 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίωνς ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 21 τοῦ Διατάγματος τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν ναῶν κλπ. ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 237 γνωμοδότησιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ὁ συνοικισμὸς Καμαροῦλα-Ἀγρινίου ἀποσπώμενος ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ Ναοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου Ἀγρινίου ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ Ναὸν ἐνοριακὸν τὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

(6)

Περὶ συγχωνεύσεως μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς τὸ αὐτὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Συγχωνεύεται ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Ἐπταχωρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίων Ἀναργύρων τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.